

החברותא

בס"ד ערשטיק פר' בחר י"ג אייר תש"ס

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 124

פנינים יקרים לכבוד הילולא דרשב"י

התנא האלקי רשב"י נולד כ-50 שנה לאחר חורבן בית שני (יש אומרים שנולד בל"ג בעומר וי"א שנולד בחג השבועות) אמו שרה היתה עקרה. ותבך ככי גדול בדמעות שלישי בלב נשבר לפני השי"ת והשי"ת שמע קול צעקתה. רבי עקיבא אמר ליוחאי ולאשתו שמצד הטבע לא היתה יכולה להוליד בשום אופן ורק תפילותיה ורוב דמעותיה השקוה ורווה להוליד בנים. כשנולד קראוהו שמעון כי שמע ה' לקול תפילות אמו ובכיותיה. בנוסף למאות דברי תורתו בהלכה ובאגדה בתלמוד בבלי חיבר רשב"י את מדרשי ההלכה מכילתא דרשב"י-שמות ספרי-במדבר דברים. ואת החבור הענק בתורת הנסתר-הזה"ק. רשב"י נפטר ל"ג בעומר ג' אלפים תתק"כ.

איתא בזה"ק: אמר רבי אבא תמה אני על התינוקות שבדורנו כמה תקיף חילם בתורה והם כהרים גבוהים ורמיים! אמר רבי אלעזר אשרי חלקו של אבא (רשב"י) שהוא אדון דור זה וכדורנו לא יהיה עד ביאת המלך המשיח.

רשב"י בחר בתשעה תלמידים ללמוד עמם פנימיות התורה והיה מכנה אותם "חבריא" (חברים) החבריא הגיעו למדרגות גבוהות בהתפשטות הגשמיות ודבקות רוחנית. למדו תורה מתוך שלוה וישוב הדעת. הנקודה העיקרית ששררה בהם היתה ה"אחרות". אודותם כותב בעל הבן איש חי: דע כי מוסר גדול יש לנו ללמוד מדברים אלו... שצריך להיות כל ישראל באהבה ואחווה וחיבה ורעות. בפרט בימים אלו של העומר.

שתיים עשרה שנים רצופות נאלצו רשב"י ובנו ר"א להחבא במערה (בפקיעין) מפני מלכות רומא. ובכ"ז לא נעלם דבר מהחברים. והסודות העליונים ביותר נתגלו להם בבחירות גדולה כאלו נתנו באותה שעה מהר סיני - כך העיד רבי יוסי.

ז"ל אחד (בעיר צידון) עבר עליהם עשר שנים ולא נפקדו בכנים בקשו מרשב"י לסדר להם גט כריתות. אמר להם רבי שמעון: כשם שערכתם סעודה ומשתה ביום נשואיכם כך אין אתם נפרדים זמ"ז אלא מתוך מאכל ומשתה. בתוך הסעודה אמר הבעל לאשה שמרשה לה לקחת חפץ אחד מכל אשר בבית. מה עשתה האשה? השקתה את הבעל יין עד שגירס והעבירה אותו יחד עם המטה לבית אביה. כשהתעורר אמרה לו: אתה לי החפץ הטוב ביותר... כששמע רשב"י את הספור הזה עמד והתפלל עליהם שיפקדו בכנים שלא יצטרכו להפדר. לא עבר זמן רב והזוג נפקדו.

המדרש מסיים: הקב"ה פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות והרי דברים ק"ו ומה אם בשר ודם שאמר לבשר ודם אין לי חפץ טוב ממך בעולם מיד נפקדו. עם ישראל המחכים לישועת ה' ואומרים: אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה על אחת כמה וכמה שנוושע...

ל"ג בעומר הוא עת רצון להתפלל על גשמיות ורוחניות גם יחד. ביום זה התחיל המן לירד לישראל במדבר ונפתח להם צנור של פרנסה לדורות. בכל שנה ושנה מתחדשת הארה של יום גדול וקדוש זה. (רבי יעקב מהוסיאטין)

יהודי סיפר לרבי ישראל מרוזין שהיה בל"ג בעומר במירון. שאלוהו מה ראית שם? ענהו ראיתי יום כפור בפנים המערה ושמחת תורה בחוץ. נהנה ר"י ונענה: אם כן ראית טוב!

עיקר הנסים והנפלאות היה בים סוף כדי שנקבל התורה במעמד הר סיני ונתאוהו לו לעבדו ולקבל התורה. והבחינה הזאת של יציאת מצרים מאירה עד ל"ג בעומר ומל"ג בעומר מתחילה הארה של מעמד הר סיני שהיא קבלת התורה... וזהו ויקרא לו יעקב גלעד כלומר כיון שמגיע גל שהוא מרומו על ל"ג בעומר אז מתחילים להאיר בחינת הארה של קבלת התורה שהוא עדות. (רבי לוי יצחק ממברדיטשוב)

בל"ג בעומר עומד התנא האלקי רשב"י על ציונו הקדוש ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה למירון (אפילו אלו שלא נכנסים פנימה כגון כהנים וכד') לכבוד שמו קדשו לשמות שם בשמחת ההילולא רבתי שלו. (הילולא דרשב"י בשם הארז"ל)

נפש ע"ה הר"ם ל"ה הבנת

בס"ז ר"ח אדר תשכ"ז

תורה בפשטות

בריאה של תוהו ובוהו. ולכך האדם מוכרח להתעמצם בתורה של טבע כדי שיוכל לגלות בדרך זו מה הוא רצון ה' ואיך יוצאים מהתוהו ומתבטלים אל האמונה.

וזהו אוכלים פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא. בעולם הזה רואים את התורה בפשטות שבו. כדי להיות מעשיים בתקון העולם שהוא תוהו ובוהו לפי ראת האדם. אבל האמת שהקרן קיימת לעולם הבא. - הקרן שהוא רבש"ע קיימת הוא כולו קודש אלקות ממש והיא לעולם הבא עולם שכולו אמונה ואינו מציאות כלל.

כל ישראל יש להם חלק בעולם הבא. מפני שכל העולם נברא בשביל ישראל שיפרסמו את שם ה' בעולם. אלו שמכירים שהעולם הנראה תוהו ובוהו אינו אלא לשבר את האוון והאמת שהעולם הוא כולו מציאות ה' בכח האמונה. כבר הגיעו לחלק שלהם במה שנקרא עולם הבא. אבל מי שחושב שהעולם מה שהוא רואה הוא עולם המציאות נשאר תקוע בתוהו ובוהו של הבריאה הנראית לו. וזהו שכינתא בגלותא כי השכינה אינה מתפרסמת.

אלו שהגיעו לחלק שלהם מעולם הבא כבר בעולם הזה מתבטלים לרבש"ע באמונה פשוטה עוסקים בתורה בפשטות ויודעים שהכל כלום ורק הרבש"ע האמת היחידי. אבל אלו שתקועים בתוהו ובוהו של הבריאה הם מחפשים הבנה לכל דבר והם רק מסתבכים יותר ויותר. אבל זאת לדעת שגם להם יש חלק בעולם הבא הם לא איבדו בגלל זה את חלקם בעולם הבא אלא יעטרכו לעבור כל מיני מצבים הנקראים גהנם כדי לתקן את מה שנתקעו בטבע שלהם. ומי שקשור לצדיק האמת יש בכח הצדיק להשתדל עבורו שיגיע במישרין לחלק העולם הבא שלו. ורק כדי שלא יהיה כסופא דנהמא צריך כל אחד ואחד לזרוק את עצמו לאמונה הפשוטה כדי להביא את העולם לתיקונו. והתיקון להחזיר את השכינה למקומו שהי' הוא האלקים אין עוד מלבדו.

..אפשר להתאמץ רבות בהשתדלות בעבודת השי"ת ולא להרגיש שהשיג איזה השגה כל שהיא. ולפעמים אפשר לקבל השראה מיוחדת ובהירות בעבודת השי"ת אף שלא השתדל במיוחד בהשגתה. כל זה הוא מאת השי"ת כדי ללמד אותנו שהשי"ת הוא הבורא הוא המנהיג והכל מאתו יתברך שמו. ובאם היו רואים תמיד איך שההשתדלות מצליח מיד, היו נתפסים בהרגשה שיש לאדם איזה קשר עם ההשגחה הפרטית בצורה בולטת ונראית. אבל האמת אינו כן. האדם צריך להשתדל באופנים הטבעיים המקובלים. אך לראות איך שההשתדלות מועילה מיד על פני השטח זה אינו יכול - כי חובת האדם להשען על הרבש"ע בכל עת ורגע, למרות ההשתדלות שעשה כדרך העולם.

התורה שאנו עוסקים בה נראית כאלו עוסקים בדברים פשוטים (אמר הכותב: עיין פרי הארץ ריש פרשת משפטים בענין זה) אבל האמת אינו כן התורה שהשם נתן לנו היא אלקות ממש כמו שאמרו חכמינו ז"ל הסתכל באוריתא וברא עלמא התורה היא כל כך קדושה וכל כך נצחית עד שהקב"ה הסתכל בתורה וממנה למד איך וכיצד לברא את העולם הרי שהתורה למעלה מהבנתנו והשגתנו כי מה אנוש כי תזכרנו. וזה שאנו עוסקים ולומדים תורה אנו רחוקים מאד מהשורש של נתינת התורה. - אומרים בשם הבעש"ט ז"ל תורת ה' תמימה (תהלים יט) התורה של ה' נשארה תמימה אפילו שאנו עוסקים בה כל כך הרבה כי אנחנו לא מגיעים ולא נוגעים בשרשיות של התורה אלא באיזה קרן אור שהתורה מאירה עלינו.

כדי לשבר את האוון הקב"ה נותן לאדם כל מיני ראיות וכל מיני הבנות במה שנקרא "תורה" ובמה שנקרא "בריאה". התורה היא כל כך אלקי שאין לנו כל מושג בה, ובכל זאת נותנים לאדם את התחושה כאלו אנו עוסקים בתורה ממש בפשטות הגמורה ביותר. וכן הבריאה אינה מציאות כלל וכל מציאותה האמיתית "אמונה". וכאשר הבריאה מגיע אלינו בהבנתנו אנו רואים

נפש ט"ו הר"פ

(רבים מתוך אלו שהיו פוקדים את האתר היו נמנעים מלהכנס בתוך המערה וערכו תפילותיהם מחוץ למבנה הקבורה) היה קשה שבעתיים להכנס לתוך כוורת דבורים. חברים היו בטוחים שלא נכנס לתוך המערה ואת התפילה נערוך מבחוץ ואכן התחילו להתארגן בכוון זה.

למרבה הפליאה כאשר התקרב הרא"ש לפתח המערה לא שם לב ל"כוורת" התכופף ונכנס פנימה כאילו לא קרה כלום. מובן שרוב החברים "העיוז" גם הם ונכנסו לתוך המערה. כאשר הדבורים נותנים אותותם בעקיצות ללא רחם (כותב שורות אלו קבל 3 עקיצות).

הרא"ש לא שם לב לכל מה שקורה סביבו נכנס עד סמוך לקברו של רבי יהודה הנשיא - רבנו הקדוש הדליק כמה נרות והתחיל באמירת תהלים בהתלהבות עצומה. (המזמורים לא נאמרו לפי הסדר).

בכל פעם שסיים מזמור היה מתחיל מזמור אחר (ע"פ רוב בדילוג) ומי שעמד על ידו הכריז כדי לידע את הצבור איזה מזמור התחיל. בעת אמירת התהלים היו מהחברים ש"החזיקו" מעמד במשך כל זמן שהותו של הרא"ש בתוך המערה והיו חברים שעקיצות הדבורים הפריעו את מנוחתם ונאלצו לצאת מהמערה. היחידי שאין לו כל בעיה עם הנעשה היה הרא"ש בכבודו ובעצמו הדבורים כאלו לא מגיעים אליו וממילא לא היה לו כל עקיצה.

ככל שהרא"ש ממשיך באמירת התהלים ההתלהבות באמירת התהלים גוברת. קולות הזעקה של הרא"ש בעת אמירת התהלים קרע את לבות כל המשתתפים הדמעות נשפכו כמים, לפתע באמצע אמירת מזמור כ' חזר כמה וכמה פעמים על הפסוק: עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו

נהוג בחברותא לנסוע בל"ג בעומר להשתטח על קברו של רבי יהודה הנשיא - רבנו הקדוש בצפורי ולערוך שם הילולא בשירה ובזמרה במאכל ובמשתה. מנהג זה הפך למסורת זה עשרות בשנים. כותב שורות אלו זכה להיות ביחד עם חברים נאמנים בפעם הראשונה כשהרא"ש נתן את ההוראה לנסוע בל"ג בעומר לצפורי טרם נוסעים למירון. (אודה לחברים שהשתתפו גם הם בנסיעה זו וזוכרים את התאריך המדויק של נסיעה ראשונה זו ולהודיעני על התאריך המדויק).

חוויה עמוקה חרוטה בלב המשתתפים בנסיעה זו. נשתדל להעלות על הכתב קצת מרשמים עמוקים אלו. אתרא קדישא צפורי היה מקום מגוריו של רבינו הקדוש בשנים האחרונות לימי חייו עלי אדמות, מערת הקבורה הבנויה במערב העיר צפורי ידועה מימים ימימה למקום מנוחתו של רבינו הקדוש (בניגוד לבעלי ההיסטוריה המציינים שמקום קבורתו של רבינו הקדוש בבית שערים ורבי יהודה הקבור בצפורי אינו אלא ר' יהודה נשיאה נכדו של רבנו הקדוש). למרות שמקום הקבורה היתה ידועה לכל, בכל זאת מועטים היו המבקרים באתרא קדישא.

בל"ג בעומר באותה שנה, לפני היציאה למירון ניתנה הוראה מהרא"ש לשנות את הכיוון ולנסוע קודם לצפורי. סיבת ההוראה לא היתה ברורה למשתתפים. היו אלו שחשבו שהרא"ש מחפש "תחנה" היכן יוכלו לסעוד ללא הפרעות. מחשבה זו היתה משוללת בסיס איתן כי לא היה בסביבות האתר שלחנות וספסלים אביזרי מים ושרותים.

בהגענו לצפורי חשכו עינינו העזובה בשטח היתה גדולה מאד. מערת הקבורה הפך לכוורת דבורים, הכניסה למערה היתה בלתי אפשרית כלל, כי בנוסף לקושי הרגיל שהיה להתכופף כדי להכנס דרך הפתח הצר לתוך שטח המערה

בר יוחאי לידי הדברות כי רבנו הקדוש הוא השר של תורת הנגלה ורשב"י השר של תורת הנסתר וכל זמן שלא תהא הדברות בין תורת הנגלה לתורת הנסתר אין כל סכוי להתגלות אורו של משיח. וכדאי ביום שמחת רשב"י להפגש עם רבנו הקדוש. שאלתי את הרא"ש האם התנאים הגדולים האלו צריכים את העזרה שלנו? האם אינם יכולים להסתדר ביניהם? ענה לי הרא"ש בהחלטיות הם צריכים את העזרה שלנו כי כל הכח שלהם הוא בזה שאנו לומדים את תורתם.

אמר הכותב: מאז ועד היום פוקדים החברים בל"ג בעומר את ציפורי ואנו עדים לעובדא שהמבקרים באתרא קדישא צפורי התרבו. רבים יודעים לספר על מופתים ופקידות. לאחרונה שופץ המקום בתרומת נדיב לב שחלם שיושע כאשר ידאג לשפוצץ המקום. הותקנו שלחנות וספסלים ואביזרי מים ושרותים. מי יתן בזכות למוד תורת הנגלה ותורת הנסתר ששולבו יחדיו נזכה להתגלות אורו של משיח.

ונשתתק והמשיך לעמוד בעינים עצומות כשיד אחד שם על עיניו ובידו השני מחזיק את התהלים. במשך כחצי שעה עמד הרא"ש ואינו זז ממקומו. רוב רובם של החברים חשבו שהרא"ש גמר את אמירת התהלים (אולי גם מחמת שהיה חושך ורק הנרות האירו) אחד אחד יצאו מהמערה כעבור חצי השעה (בערך) המשיך הרא"ש באמירת המזמור. מובן שחברים חזרו בחזרה למערה. עד לאחר אמירת מזמורי תהלים נוספים וקדיש.

כשיצאו מהמערה פצחו בשירה שעה ארוכה בהתלהבות עצומה. לאחר הרקודים ערכו במקום את סעודת המצוה המסורתית כשכל אחד ואחד תפס מקום מתחת לעצי הוית הפזורים בשטח.

כשנסעו מצפורי לכוון מירון סיפר הרא"ש לאלו שישבו סביבו באוטובוס (באותם הזמנים הרא"ש היה נוסע עם החברים באותו רכב) שעשה מאמץ להביא את רבנו הקדוש ואת רבי שמעון

שהשמחה במעונם

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדיני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

מו"ר הרא"ש שליט"א להולדת הנין
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמואל קירשנבויס ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר נחמן קירשנבויס ומשפ' להולדת הבן
משפ' שניצ'ר להולדת הנין
הר"ר יצחק גולדרינג ומשפ' להולדת הבן
הר"ר חיים גולדרינג ומשפ' להולדת הנכד

כוס תנחומים

להר"ר בנימין סירוטה הי"ו, ולכל המשפחה החשובה.
על פטירתה של אמו היקרה, האשה החשובה
מרת **אסתר סירוטה ע"ה**